

Vergaderjaar 1992-1993

21 447

Regels ten behoeve van de openluchtrecreatie (Wet op de openluchtrecreatie)

Nr. 10

EINDVERSLAG

Vastgesteld 6 mei 1993

Na kennisneming van de memorie van antwoord en de nota van wijzigingen zijn in de vaste Commissie voor Landbouw en Natuurbeheer nog verschillende vragen gesteld en opmerkingen gemaakt. Onder het voorbehoud dat de regering deze vragen en opmerkingen tijdig zal hebben beantwoord, acht de commissie de openbare beraadslaging over dit voorstel van wet genoegzaam voorbereid.

1. Inleiding

De leden van de CDA-fractie dankten de beide staatssecretarissen voor de uitvoerige beantwoording. Daar was door hun wel bijna drie jaar tijd genomen, hetgeen zij rijkelijk lang vonden. Zij interpreteerden die lange tijd naast door de in de memorie van antwoord genoemde redenen mede als een indicatie van de beperkte belangstelling bij de Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij voor dit onderwerp, hetgeen zij betreurden.

Zij hoopten dat na dit eindverslag de definitieve behandeling op korte termijn kan plaats vinden.

Zij zagen dat het oorspronkelijke wetsvoorstel nu in aanzienlijk afgeslankte en gecentraliseerde vorm voorligt. Zij achtten dat een goede zaak, omdat daarmee de verantwoordelijkheden zo dicht mogelijk bij de burger komen te liggen.

De leden van de CDA-fractie zagen de kerntaken van de rijksoverheid in het licht van genoemde bevoegdheden naast de reeds genoemde ook gelegen in het bieden van sturingsinstrumenten voor die lagere overheden, daar waar die ontbreken.

Zij waren overtuigd door de argumenten ten aanzien van de regelingsmogelijkheden voor verkeersmiddelen op basis van de gewijzigde wegenverkeerswet. Zij vroegen opnieuw over welke wettelijke bevoegdheden lagere overheden beschikken om het gebruik van ultra-lichte vliegtuigen en van draadloze van de grond bestuurde modelvliegtuigen daadwerkelijk te beperken of te verbieden.

Ten aanzien van de bepalingen over de hygiëne, de gezondheid en de veiligheid van kampeerplaatsen en jachthavens vroegen zij of het besluit hygiëne en gezondheid kampeerplaatsen dat volgens de memorie van antwoord gecontinueerd zal worden, ook van toepassing zal zijn op jachthavens. Deze zelfde vraag stelden zij ten aanzien van de voorzieningen voor het opvangen en afvoeren van vloeibare afvalstoffen.

Naar aanleiding van de motivering ten aanzien van het niet meenemen van toerisme in dit wetsvoorstel waren deze leden bereid hun wensen dienaangaande in te slikken. Zij verwachtten wel dat de verantwoordelijkheid van de rijksoverheid voor de beschikbaarheid van ruimte voor openluchtrecreatie in voldoende mate vorm zal worden gegeven. Zij hechten eraan aansluitend aan de directe woonomgeving een voldoende uitgebreid netwerk van voorzieningen te kunnen bieden, omdat daarmee het recreatief gebruik van de auto kan worden teruggedrongen, hetgeen ook de mensen met een kleine beurs ten goede zal komen. Zij dachten daarbij tevens aan goede afspraken over verantwoorde mogelijkheden van recreatief medegebruik in natuurgebieden en bosgebieden. Zij herhaalden hun vraag over het regelen van dat recreatief medegebruik in gewijzigde vorm.

De leden van de PvdA-fractie hadden kennisgenomen van de memorie van antwoord. Ook zij stelden vast dat lange tijd is verlopen sinds het voorlopig verslag is uitgebracht. Zij hadden hiervoor begrip, omdat zulks mede het gevolg was van gewijzigde inzichten over de kerntaken van de Rijksoverheid met betrekking tot de openluchtrecreatie.

Zij zagen, dat het oorspronkelijke voorstel thans behoorlijk is afgeslankt, waarbij een groot aantal zaken zal worden geregeld door provincies en gemeenten. Net als de leden van de CDA-fractie vonden zij dat een goede zaak, omdat daarmee de verantwoordelijkheden zo dicht mogelijk bij de burger komen te liggen.

Echter, zo vroegen deze leden, hadden de gevolgen van de Grote Efficiency Operatie en de Decentralisatie-Impuls – beide uit de Kamerperiode 1991/'92 – niet wat eerder kunnen leiden tot een nota van wijziging van de Wet op de openluchtrecreatie? Of lag er opnieuw een probleemstelling omtrent de visie over de kerntaken en -zaken met betrekking tot de openluchtrecreatie?

Gaarne zouden deze leden vernemen welke voorzieningen naar het inzicht van de staatssecretaris behoren tot de basisrecreatie-voorzieningen.

Zij zouden zich kunnen voorstellen, dat daartoe behoren (zoals genoemd in «Toegang tot basisrecreatievoorzieningen» achtergrondinformatie bij appèl):

1. De van oudsher «van nature aanwezige» gebieden, zoals strand, duinen, natuur-, landschaps- en watergebieden.
2. De niet speciaal voor recreatie aangelegde gebieden en infrastructuur, zoals defensie- en waterschapsterreinen, zand- en grindafgravingen, natuurontwikkelingsgebieden, productie- bossen, sluwen, sluisen, dijken, alsmede wegen, verharde en onverharde paden, kaden en waterwegen in het agrarisch gebied.
3. De speciaal voor recreatie aangelegde gebieden en infrastructuur, zoals dagrecreatieterreinen, recreatie-eilanden, recreatiebossen, parken en wandel- en fietspaden in het agrarisch gebied.

De leden van de PvdA-fractie waren van mening, dat basis-recreatievoorzieningen te land en te water, in eigendom en beheer bij overheden

of namens hen in beheer bij anderen, in beginsel blijvend en onbelemmerd toegankelijk moeten zijn voor recreatieve doeleinden; waarbij er uitzonderingen gemaakt worden om redenen van veiligheid, natuur en milieu. Zij vroegen over deze zaken een duidelijke en heldere visie van de regering. Zij vroegen hoe gemeenten op grond van de gewijzigde Wegenverkeerwet nadere regels kunnen stellen voor «nieuwe vormen» voor recreatie, zoals mountain-bikes, ultra-light vliegtuigen of andere ontwikkelingen. Of zijn er andere wettelijke mogelijkheden?

Zij verzochten de regering om de samenwerking tussen overheid en bedrijfsleven op het vlak van onderzoek, voorlichting en onderwijs nog eens nader te onderbouwen; met name voor wat betreft de coördinatie van, afstemming op en doorwerking naar het toeristisch-recreatieve product.

Naar aanleiding van de uiteenzetting over de afbakening van de beleidsterreinen recreatie en toerisme, waren deze leden nog niet overtuigd van het belang om beleidsmatig vast te houden aan het verschil in de aard van die activiteiten die elkaar ondersteunen. Zij vroegen juist of de grote verwevenheid tussen die bedoelde onderdelen op beide terreinen niet zou moeten leiden tot een gecoördineerde aanpak vanuit één ministerie, waardoor beleidscoördinatie, advisering en financiering efficiënter zouden kunnen.

Overigens waren zij van oordeel dat – onder andere door de mogelijkheden (voorzieningen/infrastructuur) die bijdragen aan natuurbeleving – het openluchtrecreatiebeleid aan het maatschappelijk draagvlak van het te voeren natuurbeleid een belangrijke bijdrage kan leveren. Een scheiding van die beleidsterreinen zouden zij dan ook niet willen bepleiten, evenmin als een scheiding van het ruimtelijk beleid, waarin de openluchtrecreatie ruimtelijk immers veilig gesteld dient te worden.

De leden van de VVD-fractie hadden met belangstelling kennis genomen van de memorie van antwoord en de daarbij behorende grote nota van wijzigingen die dit wetsvoorstel verregaand wijzigt en vereenvoudigt.

De leden van de VVD-fractie zijn het eens met de regering dat openluchtrecreatie en toerisme zich bij uitstek in de regio manifesteren. De rijksoverheid heeft zich voor wat betreft de basisinfrastructuur in het verleden en nu bemoeid met het wegwerken van achterstanden. Zodra deze zijn weggewerkt lijkt het op zijn plaats de verantwoordelijkheid weer geheel te laten waar deze hoort, bij het provinciale en gemeentelijke bestuur.

De taak van de rijksoverheid zou zich dan weer kunnen beperken tot het stellen van een aantal regels die te maken hebben met volksgezondheid- en veiligheidsaspecten en mededingingsregels (zoals bijvoorbeeld ten aanzien van het kamperen gebeurt), eventueel nog complementair landelijke netten van recreatieve paden, wegen en waterwegen zowel financieel als planologisch kunnen ondersteunen en wellicht tot het stellen van toegankelijkheidsregels voor basisinfrastructuur. Is de regering het met deze zienswijze eens?

De leden van de VVD-fractie gingen er vanuit dat de bestuurlijke discussie met de provinciale besturen voor de behandeling van het wetsvoorstel zijn afgerond en de uitkomsten via de nota naar aanleiding van het eindverslag ook aan de kamer worden meegedeeld.

De leden van de fractie van D66 hadden met belangstelling kennis genomen van de memorie van antwoord.

Zij stelden vast dat tussen de voorpublicatie van het voorontwerp en de indiening van het wetsvoorstel vier jaren zijn verstreken en dat tussen de vaststelling van het voorlopig verslag en de memorie van antwoord een periode van bijna drie jaar ligt.

De toelichting op de oorzaken van deze opgelopen vertraging kon deze leden niet echt overtuigen.

Deze leden vonden het derhalve niet verwonderlijk dat dit wetsvoorstel inmiddels zowel door bestuurlijke ontwikkelingen alsook door ontwikkelingen en structuurschema's en nota's in andere sectoren lijkt te zijn achterhaald.

Zij vroegen welk specifiek belang op den duur nog door dit wetsvoorstel wordt gediend.

Voorts merkten zij op dat van reacties van betrokken organisaties en instanties op de nota van wijziging en de memorie van antwoord nauwelijks sprake was. Moet dit als een signaal van een afgenomen belangstelling voor dit wetsvoorstel gezien worden?

Voorts vroegen ook de leden van de fractie van D66 wanneer de bestuurlijke discussie met de provinciale besturen over de vormgeving en financiering van openluchtrecreatiebeleid tot definitieve besluitvorming zal leiden.

De leden van de fractie van D66 vroegen de regering aan te geven op welke wijze aan het belang van de toegankelijkheid tot de basisvoorzieningen voor openluchtrecreatie uitdrukking is gegeven.

Worden de sociaal-economische en de welzijnsfuncties en de aanzuijgende werking van openluchtrecreatie voor toeristische en recreatieve activiteiten voldoende erkend, temeer wanneer geconstateerd moet worden dat de geldmiddelen van het rijk voor openluchtrecreatie aanmerkelijk zijn verminderd?

De leden van de fractie van D66 vroegen vervolgens of tengevolge van operaties, zoals GEO en Decentralisatie-Impuls plaatselijk grote verschillen zullen ontstaan in de kwaliteit van recreatie en toerisme.

Is, zo vroegen deze leden, het recreëren in groepsaccommodaties en bungalowparken onder de werkingssfeer van de WOR gebracht? Zo niet, kan dit dan leiden tot gebrek aan eenduidigheid in de regelgeving?

Vervolgens vroegen deze leden of de rijksoverheid de verplichting tot het uitvoeren van bodemonderzoek bij stichting van volkstuincomplexen tot haar verantwoordelijkheid rekent.

Tenslotte drongen de leden van de fractie van D66 aan tot spoed bij de verdere voorbereiding van dit wetsvoorstel.

De leden van de SGP-fractie hadden met belangstelling kennis genomen van de memorie van antwoord, waarop zij – met alle begrip voor de oorzaken hiervan – wel heel erg lang hadden moeten wachten. Zij constateerden dat het wetsvoorstel ingrijpend was gewijzigd als gevolg van een veranderde visie op de rol van de centrale overheid. De hiermee samenhangende argumentatie, namelijk dat sectorale wetgeving op rijksniveau slechts dan plaats moet vinden, wanneer mogelijkheden op regionaal en plaatselijk niveau te kort schieten, konden zij in zijn algemeenheid billijken. Op onderdelen hadden zij nog wel de behoefte om enkele kanttekeningen te plaatsen.

Bijna drie jaar na de indiening van het voorlopig verslag heeft de regering een memorie van antwoord en een nota van wijziging aan de Kamer gestuurd die volgens de leden van de GPV-fractie een vereenvoudiging van het wetsvoorstel met zich meebrengt. Zij constateerden dat vanuit de opvatting dat zoveel mogelijk moet worden volstaan met een taakverdeling op hoofdlijnen waarbij acht wordt geslagen op ieders bevoegdheden en mogelijkheden een aanzienlijk aantal artikelen is geschrapt. Ook deze leden vonden het teleurstellend dat na lange tijd nog steeds geen duidelijkheid kan worden gecreëerd in de bestuurlijke discussie met de provinciale overheden over het openlucht recreatiebeleid. Kan hieruit worden afgeleid dat het lange wachten op de memorie van antwoord mede te wijten is aan het niet bereiken van overeenstemming over deze materie? Wanneer is de definitieve besluitvorming terzake te verwachten?

Deze leden constateerden dat ondanks het ontbreken van definitieve besluitvorming terzake de bepalingen betreffende de financieringsstructuur van het openlucht recreatiebeleid worden aangepast. Zij vroegen of voor de plenaire behandeling van het wetsvoorstel definitief inzicht kan worden gegeven onder welke (financiële) voorwaarden de decentralisatie zal plaatsvinden.

De leden van de GPV-fractie constateerden dat de nota van wijziging een ingrijpende afslanking van het wetsvoorstel tot gevolg heeft. De regeling van kamperen wordt vereenvoudigd, de rechtsbescherming van de kampeerder wordt minder uitgebreid geregeld en de regelingen betreffende het ruiterbewijs, het vestigen van volkstuincomplexen en de totstandkoming van provinciale verordeningen voor de waterrecreatie worden niet langer noodzakelijk geacht. Deze leden waren van mening dat het wetsvoorstel hierdoor voor een deel haar willekeurige karakter heeft verloren, maar tegelijkertijd ook aan waarde heeft ingeboet als het gaat om een nadere regeling van het openlucht recreatiebeleid. Zij vroegen of een verwijzing in de considerans naar artikel 22, derde lid van de Grondwet in dit verband niet wat overdreven is, gezien het feit dat het vooral gaat om vermindering van regelgeving en om decentralisatie van het openlucht recreatiebeleid.

De leden van de GPV-fractie meenden dat de argumenten vóór wettelijke regeling van een aantal zaken wel erg gemakkelijk opzij worden geschoven vanwege het argument van de deregulering en decentralisatie. Zij komen hier later in dit verslag op terug.

2. Raad voor de openlucht recreatie

Nadat de memorie van antwoord is uitgebracht is inmiddels ook het rapport van de commissie de Jong inzake de adviesradenstructuur verschenen. De leden van de fracties van CDA, PvdA, VVD en D66 vroegen of de staatssecretaris kan aangeven hoe hij tegenover de daarin opgenomen structuur staat?

De leden van de VVD fractie vonden het onvoorstelbaar om voordat dit rapport behandeld is en ook de regering zich hierover heeft uitgesproken dit wetsvoorstel te behandelen, waar de hoofdmoot van het wetsvoorstel en zeker van het gewijzigde wetsvoorstel toch het instellen van de raad voor de openlucht recreatie omvat. Een raad die mochten de gedachten neergelegd in het rapport van de commissie de Jong aanvaard worden, het geen gezien de samenstelling van de commissie niet uitgesloten moet worden geacht, dan weer zal verdwijnen omdat voor een andere structuur gekozen wordt.

Voor het geval toch besloten mocht worden dit wetsvoorstel ongewijzigd te behandelen, wilden deze leden toch nog eens ingaan op de zienswijze van de regering dat de Raad voor de Openlucht recreatie

uitsluitend de rijksoverheid zou moeten adviseren. Waar in toenemende mate gezamenlijke beleidsnota's worden uitgebracht waarin ook andere overheden meebeslissen achten zij dit wel zeer rigide. Waar bovendien de nadruk bij het beleid in toenemende mate bij de lagere overheden komt te liggen zelfs ongewenst. Bovendien is de samenstelling van de raad zo uitgebreid en zo compleet dat absoluut verwacht mag worden dat de raad competent is, gevraagd of ongevraagd advies te kunnen geven aan andere overheden dan de rijksoverheid en zij wilden er dus nogmaals op aandringen het ingenomen standpunt te heroverwegen, dit voor de goede orde alleen als onverhoopt besloten mocht worden door te gaan met de instelling van de raad.

De leden van de D66-fractie vroegen of de Raad ook bevoegd zal zijn over zaken die het toerisme betreffen te adviseren.

3. Het kamperen, de waterrecreatie, het ruiterbewijs en het vestigen van volkstuincomplexen

De leden van de CDA-fractie konden instemmen met de regeling dat alleen een vergunning voor een kampeerterrein kan worden gegeven als het terrein in het bestemmingsplan als zodanig is bestemd of mede bestemd. Zij misten een regeling voor het kamperen op eigen terrein en een regeling met anti-cumulatiebeding. Zij vroegen of de koppeling aan het bestemmingsplan, zoals nu voorgesteld voor kampeerterreinen ook zou kunnen plaats vinden voor kamperen op eigen terrein. Zij vroegen tevens aan te geven welke combinaties van activiteiten op basis van deze wet nu mogelijk zijn.

Zij wezen op de controverse tussen artikel 27-4 en 48 van de kampeerwet met de opvatting over de stacaravan op blz. 32 artikel 1, 3e alinea. Zij vroegen om het overnemen van de regeling uit de Kampeerwet. Zij wisten niet of artikel 69 daarvoor bedoeld was.

Zij vroegen voorts om garanties over het voortbestaan van de door hun gewaardeerde natuurkampeerterreinen van Staatsbosbeheer.

De leden van de CDA-fractie constateerden dat de staatssecretaris de ervaringen met de ministeriële regeling van een ruiterbewijs met tevredenheid beoordeelt, terwijl hij tegelijk deze regeling wil afschaffen. Zij vroegen waarop het oordeel berust dat een dergelijke regeling aan de sector kan worden overgelaten.

De leden van de CDA-fractie vroegen om nader aan te geven hoe de verantwoordelijkheden voor het bodemonderzoek in volkstuincomplexen nu geregeld is, hoe de relatie is met het bestemmingsplan (moet een volkstuincomplex als zodanig bestemd zijn) en welke financiële verplichtingen de staatssecretaris verwacht waarvoor hij zich op artikel 46 wil baseren. Zij wilden weten onder welk begrotingsartikel deze verplichtingen zijn opgenomen.

De leden van de PvdA-fractie konden zich vinden in de argumentatie voor het handhaven van een wettelijke regeling voor het kamperen. Vooral de uitwerking van de vereenvoudiging en decentralisatie van de regels sprak hen aan. Zij vroegen wel, nu alleen de wet zich vooral dient te richten op het kamperen op daartoe in het bestemmingsplan vastgelegde terreinen, hoe de zaken zich ontwikkelen met betrekking tot het «kamperen bij de boer».

Zou het geen aanbeveling verdienen – zo stelden deze leden – deze vorm van kamperen alleen toe te staan bij permanent bewoonde en/of in

gebruik zijnde (bedrijfs)gebouwen, zodat daarmee een cumulatie met niet-bebouwde (bij derden in gebruik zijnde) terreinen wordt voorkomen?

Ook wilden zij gaarne nog enige onderbouwing over de «huurbescherming» van de vaste kampeerder. Is – zo vroegen zij – in de RECRON-voorwaarden hierin voldoende voorzien?

Zou er, zo vroegen de leden van de PvdA-fractie ten aanzien van de waterrecreatie, bij de mogelijk in te stellen vaarbelasting, niet mede een oplossing gezocht kunnen worden voor de sluis- en bruggelden?

De leden van de PvdA-fractie vroegen hoe de regering de uitwerking ziet van het preventief bodemonderzoek bij de stichting van nieuwe volkstuincomplexen. Welke financiële verplichtingen kan het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij op zich nemen, zo vroegen zij, en op welke wijze zal artikel 46 hierin voorzien?

De leden van de VVD-fractie waren nog steeds van mening dat openluchtrecreatie en toerisme zeer met elkaar verweven zijn en de vraag dus gerechtvaardigd is hoe lang nog twee ministeries zich met alle coördinatieproblemen van dien met dit onderwerp moeten bemoeien. Zij wilden deze discussie bij dit wetsvoorstel verder laten rusten omdat het wetsvoorstel inmiddels zeer beperkt is en het hier algemene regels betreft die ook zullen gelden voor zowel toeristische als openluchtrecreatieve infrastructuur (zoals de kampeerterreinen en de jachthavens). Wel blijkt hier huns inziens ook uit hoe moeilijk het is precies het een dan wel het andere te definiëren, zodat het wat de verdeling van taken toch schipperen blijft.

In de memorie van antwoord wordt vermeld dat er een EG-richtlijn in voorbereiding is die minimumvoorzieningen voor wat betreft milieu, gezondheid en hygiëne in jachthavens zal betreffen. Kan aangegeven worden welke overwegingen ertoe hebben geleid dat de Europese Commissie met een dergelijke richtlijn komt. Is het in het kader van het subsidiariteitsbeginsel afgewogen en waarom zou Europa zich met iets dergelijks moeten bemoeien? Is de Nederlandse regering het er over eens dat er een dergelijke richtlijn moet komen en zo ja welke motivering heeft zij daar dan voor. Is dit niet typisch iets dat zonder bezwaar door nationale overheden geregeld kan worden, temeer daar de leden van de VVD-fractie zich zeer wel kunnen voorstellen dat zowel klimatologische, als economische omstandigheden een grote verscheidenheid van eisen in de verschillende lidstaten vraagt.

Terzake van het «kamperen» bij de boer is inmiddels de door de staatssecretaris voorgestelde verruiming doorgedaan. Het spijt de leden van de VVD-fractie nog steeds dat de staatssecretaris voor een 6 weken termijn heeft gekozen in plaats van de maanden juli en augustus zoals door deze leden bij amendement was voorgesteld. Kan inmiddels aangegeven worden of deze bepaling werkt, hoe het met de handhaving gesteld is c.q. of de gemeenten de bepaling ook werkelijk hanteren. Deze leden was namelijk ter ore gekomen dat enkele gemeenten dit onuitvoerbaar achtten.

De leden van de VVD-fractie konden van harte instemmen met het schrappen van artikel 21 inzake de waterrecreatie en bij nader inzien ook met artikel 36 dat het ruiterbewijs regelde.

Ook konden de leden van de VVD-fractie instemmen met het verwijderen van speciale artikelen die het vestigen van volkstuincomplexen regelden, temeer waar dit in feite ook in het oorspronkelijke voorstel een

zaak van gemeenten is en gemeenten zeer wel in staat moeten worden geacht deze zaken zelf te regelen. Deze leden verzochten de regering in te gaan op de reactie van het algemeen verbond van volkstuintuindersverenigingen in Nederland waar zij stellen dat het verplichte uitvoeren van een bodemonderzoek bij de stichting van volkstuintuindercomplexen een rijksverantwoordelijkheid is, waar de zorg voor de volksgezondheid een bovengemeentelijke taak is. Zij vroegen de regering of het te overwegen ware meer expliciet in artikel 46 aan te duiden dat met maatregelen ook bodemonderzoek c.q. sanering bedoeld kan worden.

Tenslotte wilden deze leden nog opmerken dat de overgangsbepaling in artikel 65 allereerst technisch aangepast moet worden waar artikel 22 en 27 inmiddels vervallen zijn, maar bovendien waren zij van mening dat dit artikel voor een enkele groep wel erg zuur is, te weten kampeeders c.q. eigenaren van een eigen terrein. Zij gaan volgens dit wetsvoorstel na twee jaren onder de nieuwe wet vallen, terwijl dit in de oude kampeerwet voor een onbepaalde duur werd toegestaan.

Wat betreft het kamperen waardeerden de leden van de SGP-fractie het in principe positief dat de regeling ten aanzien van het kamperen op daarvoor bestemde terreinen wordt verduidelijkt en de regeling voor het kamperen daarbuiten vereenvoudigd, met het gevolg dat de afbakening tussen beide vormen hierdoor verhelderd wordt. Zij vroegen echter of de regeling van de algemene voorwaarden in Boek 6 Burgerlijk Wetboek nu werkelijk een bevredigende mate van consumentenbescherming garandeert, met name ten aanzien van de langkampeeders, gezien ook het feit dat nog altijd 35% van het aantal standplaatsen niet onder de marktdekking van RECRON valt, zodat ook de nieuwe algemene voorwaarden zoals die door deze vereniging in samenwerking met anderen zijn opgesteld, daar niet gelden. De hier aan het woord zijnde leden zouden hierop van regeringswege graag een reactie vernemen en zouden graag zien dat daarbij ook het argument van de ANWB werd betrokken dat het marktmechanisme voor «zittende» langkampeeders niet geldt.

Wat betreft het vestigen van volkstuintuindercomplexen had het hun bevreemd dat de regering enerzijds een (gedeeltelijke) verantwoordelijkheid erkent om vanuit het oogpunt van volksgezondheid te voorkomen dat volkstuintuindercomplexen worden gevestigd op verontreinigde grond, maar anderzijds nalaat dit wettelijk te regelen, bijvoorbeeld door het verplicht stellen van een verontreinigingsrapport met daaraan gekoppeld een rijksbijdrageregeling. Deze leden zouden in elk geval graag wat nader geïnformeerd willen worden over het uitgesproken voornemen om via een regeling gebaseerd op artikel 46 geld ter beschikking te stellen vanuit het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij. Kan dit als een toezegging worden opgevat en hoe zal een en ander dan geregeld moeten worden?

De leden van de GPV-fractie vroegen of de volkstuintuindercomplexen onder de milieuwetgeving zullen vallen. Is het inmiddels ingrijpend gewijzigde en door de Kamer reeds aanvaarde wetsvoorstel 21 556 (Wet bodemsanering) van toepassing? Zij waren van mening dat bij de vestiging van volkstuintuindercomplexen voorafgaand bodemonderzoek verplicht dient te zijn met daaraan gekoppeld eventueel een vergunning. Van de 59 onderzochte volkstuintuindercomplexen zou één derde op verontreinigde grond zijn gevestigd. Zij meenden dat de regering wel erg gemakkelijk een wettelijke regeling terzake wil schrappen. De oorspronkelijke argumenten om tot wettelijke regeling over te gaan gelden toch nog steeds, zo vroegen zij.

Tevens vroegen zij waarom geen nadere regels met betrekking tot de waterrecreatie noodzakelijk worden geacht. Het bevreemde deze leden

dat wordt verwezen naar artikel 3 van de Scheepsvaartwet (Stb. 1988, 352) die immers al voor de indiening van het onderhavige wetsvoorstel van kracht was. Wordt in de praktijk deze bepaling ook toegepast?

De leden van de GPV-fractie wezen erop dat door het ontbreken van uniforme regelgeving van een aantal onderwerpen er op lokaal niveau van geval tot geval zal worden bezien of er bijvoorbeeld schade aan de natuur en het landschap zal optreden. Zal hierdoor de grote verscheidenheid aan regelgeving niet nog meer toenemen? Acht de regering dit gewenst? Hoe zal de afstemming en samenhang tussen de verschillende regelingen en de verschillende overheden plaatsvinden? In dit verband vroegen zij of een raamwet waarin de diverse verantwoordelijkheden van de verschillende overheden zijn vastgelegd toch geen waarde kan hebben in die zin dat de beoogde decentralisatie in goede banen kan worden geleid.

4. De planning van de openluchtrecreatie en rijksbijdragen ten behoeve van de openluchtrecreatie

De leden van de CDA-fractie en de PvdA-fractie vroegen of artikel 41, zoals het bij nota van wijziging is ingebracht, voldoende regelt dat bij plannen voor infrastructurele werken rekening wordt gehouden met het in stand houden van de recreatieve infrastructuur.

Kan de regering nader aangeven hoe zij in dit kader de meerjarenprogrammering op het gebied van de Openluchtrecreatie vast wil stellen en welke financiering beschikbaar is?

5. Relatie met andere wetten

De leden van de CDA-fractie hadden begrepen dat er terreinen zijn die door eigenaren in erfpacht worden uitgegeven en die door de erfpachter worden onderverhuurd of voor de plaatsing van stacaravans of voor zomerhuizen. De leden vroegen hoe de rechten zijn geregeld voor de eigenaar van de stacaravan of het zomerhuis bij het aflopen van de erfpacht.

Tevens wilden zij weten of het vereiste van het geven van een bouwvergunning voor een stacaravan aanleiding is tot het inschrijven van een stacaravan in de registers van het kadaster. Ook vroegen zij naar de relatie met onroerend goedbelasting. Eenzelfde vraag hadden zij ten aanzien van terreinen voor zomerhuizen.

6. Artikelsgewijs

Artikel 9

De leden van de CDA-fractie vroegen of de vrijstellingstermijn van zes weken voor het met 10 kampeermiddelen kamperen bij de boer in dit artikel niet moest worden overgenomen, evenals het anti-cumulatiebeding.

Artikel 12

De leden van de CDA-fractie waren er niet van niet overtuigd dat de controle van een reglement nu geheel kan vervallen, zij vroegen daarbij naar de motieven van de staatssecretaris.

Artikel 14

Hetzelfde voorbehoud hadden de leden van de CDA-fractie ten aanzien van artikel 14, tweede lid.

Artikel 15, eerste lid

De leden van de PvdA-fractie waren niet tevreden met het antwoord. Zij vroegen – mede gezien de cumulatiemogelijkheden – hoe, in overleg met de gemeentes, vastgelegd kan worden wat het maximum van een korte, aaneengesloten periode zal zijn.

Artikel 56

De leden van de CDA-fractie vroegen waarom een zomerhuis hier gedefinieerd wordt en niet in artikel 1. Tevens vroegen zij waarom zomerhuizen wel gedefinieerd worden, maar vervolgens niet onder bepalingen kunnen vallen van een AMvB op basis van deze wet. Dit althans lazen deze leden uit dit artikel. Tevens vroegen zij een toelichting op wat dan wel onder deze AMvB geregeld kan worden en wat er nu geregeld is voor zomerhuizen, bungalowparken en groepsaccommodaties.

Artikel 59

De leden van de CDA-fractie vroegen of met de decentralisatie van deze wet opsporingsambtenaren niet ook of veeleer door provincies of gemeenten moeten worden aangewezen.

De voorzitter van de commissie,
Blauw

De griffier van de commissie,
Coenen